

کسی که عروس دارد داماد است، اما دوست داماد که ایستاده آواز او را می شنود، از آواز داماد بسیار خشنود می گردد. پس این خوشی من کامل گردید. می باید که او افزوده شود و من ناقص گردم.
انجیل یوحنا ۳: ۲۹ - ۳۰

یوحنا پس از بیان جزئیاتی در مورد ملاقات نبقودیموس با عیسای مسیح و آنچه بین آنها رد و بدل شد (۳: ۱ - ۱۶)، دوباره به شرح خدمات عیسی بازمی گردد. او می گوید عیسی و شاگردانش به یهودیه رفتند (۳: ۲۲) و شاگردانش مردم را تعمید دادند (۴: ۲). یوحنا در این میان به سراغ یحیای تعمید دهنده می رود و می گوید که او نیز در منطقه عینون نزدیک سالیم، در حال تعمید دادن بود (۳: ۲۳ - ۲۴). این ناحیه بخشی از استان یهودیه بود که در زیر نظر روم اداره می شد و یهودیان، آن را سامره می خواندند. یوحنا پس از ذکر منطقه ای که یحیی در آن حضور داشت بلافاصله به این اشاره می کند که عیسی و شاگردانش نیز به سوی سامره رفتند. عیسی پس از ورود به سامره با زنی در کنار چاه ملاقات می کند (فصل ۴).

یوحنا در این بخش بیشتر به موضوع یحیای تعمیددهنده می پردازد تا آنکه در مورد خدمات مسیح در آن زمان صحبت کند. در آیه ۲۵ می بینیم که در خصوص تطهیر میان شاگردان یحیی و یهودیان بحثی شکل می گیرد. از آنجا که یهودیان قرن اول عموماً درباره مسائل مربوط به تطهیر بحث می کردند، عجیب نیست که چنین مباحثه ای بین آنها رخ داده باشد. نکته جالب این است که مباحثه میان یهودیان و شاگردان یحیی، منجر به طرح شکایتی از عیسی شد که بیشتر به تحسین خدمات او شباهت داشت (همه نزد او می آیند ۲۶). ظاهراً شاگردان یحیی، عیسی و شاگردانش را رقیبی برای خود می پنداشتند و از موفقیتشان ناراحت بودند.

با این وجود یحیای تعمید دهنده چنین عقیده ای نداشت. یحیی فهمیده بود که مسیح قرار است از آنچه او به انجام می رساند پیشی بگیرد. او در آیات ۲۷ تا ۲۹ به وظیفه از پیش تعیین شده خود تاکید می کند. یحیی آمده بود تا قوم را به توبه دعوت کند و توبه کنندگان را تعمید دهد اما مسئولیت مهم دیگری نیز بر عهده داشت و آن هم شهادت دادن به شخصی بزرگتر از خودش بود. او نمی توانست این خواندگی مهم را داشته باشد مگر آنکه خداوند به او عطا کرده باشد. مأموریت یحیی این بود که تمرکزش را بر شخص دیگری بگذارد. همانگونه که دوست

داماد از ازدواج او خوشنود می‌شود و به دنبال آن نیست تا در جشن عروسی، خودش را مرکز توجه همگان قرار دهد، یحیی نیز از گسترش خدمات مسیح خوشحال بود.

یحیای تعمیددهنده فهمیده بود که عیسی همان کسی است که باید بالا برده شود، شکوه و جلالش دیده شود و تحسین گردد درحالی که خودش باید کوچک شود و جلالش در نور مسیح محو گردد. با این وجود، کتاب مقدس به ما می‌گوید هر چه بیشتر خود را در مقابل خداوند فروتن سازیم، در نهایت به شکوه بیشتری دست خواهیم یافت و او نیز ما را سرافراز خواهد گردانید (اول پطرس ۵: ۶). آگوستین در موعظه خود با نقل قول از یوحنا ۳: ۳۰ می‌گوید: "هرچه کمتر به دنبال جلال خود و بیشتر به دنبال جلال خداوند باشیم، در عین حال جلال ما نیز در خداوند افزوده خواهد شد".

ای پدر آسمانی، ایمان دارم که تو تنها شایسته جلال هستی. لطفاً از من استفاده کن تا نور خودت را بر دیگران بتابانی. ای عیسای مسیح، کمک کن تا با فروتنی توجه همگان را به سوی صلیب پرفیضت جلب کنم و با افتخار نامت را جلال دهم. آمین!

اقتباسی از لیونر مینیستری (Ligonier ministry)